

Юнакъ джиралія :
 Хой тя тебе сестро Самодиво !
 Дѣ си сестро, доди помогини !
 Зачюла го, зачюла го
 Сестра Самодива ,
 Чи отишла, чи отишла
 У въ дълбоко доље.
 Извадила, извадила
 Юнакъ яралія,
 Юнакъ джиралія ;
 Изцѣри му, изцѣри му,
 Триста дребны раны,
 Три стрѣлы Татарскы ;
 Подаде му дългъ пушкѣ ,
 Проводи го, проводи го,
 На Татарскѣ войскѣ :
 Войскѣ да отървѣ ,
 Царя да поведѣ .

Наши народни старобългарски и нови пѣсни сѣ повѣчѣ исторически , а не художествени и измышленни мѣчтайно. По духу же вѣка и по състоянія народа прѣдставятъ и доста поетически високи израженія, основаеми паче на събытія исторически. Старобългарскія наши пѣсни украсява и народное баснословіе на многа мѣста. Тѣи могатъ быти намъ най изобилный источникъ на наши старинѣ. Въ таж пѣснь видими юнака и соколово пиле , разговаряюще ся ; соколъ чѣка смърть нараненаго юнака да му изядѣ мѣсо , и изпие кръвь и проч.... То не прѣдставля ли злобливаго, и съ мръшавѣ и немжественнѣ душѣ чловѣка, кой ся ползува въ бѣдѣ другиго да го унеправди и повреди въ безсиліе му ? или неприятеля, кой ищи да убіе одного юнака , нахождаемаго въ утисненія и немощъ тѣлеснѣ ? То непоказва ли